

פניתי במשרד בתי"א מכתב מהונסיה הבהיר לקיימם של ממשלה יציבה במסגרת

הכנסת הראשונה.

2%

העתונאים נbauו שאפסור היה הודיע, אולם עיני חמי בחוק המעבר ובאותו
לידיו ספקנו שאין אני רשאי למסור שום הודעה. הממשלה חייבת לכהן "עד תיבנו
ממשלה אחרת". "עד" זה לא בידי - אלא בידי הנשיא והרוב של הכנסת.

27.2.51

בא אגלי הבוקר רוזן. מראיינו מכתב הנשיא ואמרתי לו בערך מה

התשובה שאtan.

באה אגלי משלחת חברי מפ"ח - היו כאללו מחום פקודה לזרף כל הפרבריהם
לפ"ח. הם דורשים להט לפקודה זו תוקף לפערע, כמו שעשו בתי"א ובקratioות בחיפה,
יחבן שיצרכו לעורך בחירות מושות.

משה וראובן באו לחתוץ על הדוח'ו לועדת החוץ בנדון ביקורו של
רוברט遜. יעצמי העזה הנוטה להגיד האמת: היה בירור, לא חזע לנו שום דבר
קונקרטי, הודיע שעדין אין לנו עמדה למקורה של שלחתה, מתוך להגחה שנגן על
רבוגומן וחרותנו אם גותקן, ויש לנו לפחות שעה רק גפרוגרנה לימי שלום: עליה
וחיזוק כוחנו ושלומם עם ערבית.

ערכתי תשובה לווייצמן.

30

ברבך וחגי שלוחת רבנים: הרצוג, אונגרמן, חילוף, מלצר וספרדי
נגיד "גדירת" בירוס הנשים. הרצוג דרש דרשה בדרכו, הרבה חילוף דיבר בהתרבשות
ובכפי על צניעות בנות ישראל, והרב אונגרמן הודיע שאמרו לו שטניידים לאבא,
קדום כל העמדתי אותו על חוכן החוק - לא אבא אלא שרות, ב) - שטירה חנאות דתיהם,
הנתקתי הכהרת המופרי והבטחוני שבדבר, הם לא עיבלו דעתם אבל גרבונו. אונגרמן
התפלא שטניידר לו לא אמר.

אחריהם בא אלי בועני זה שלוחת פאעם החזית הדתית: כהנא, אונא,
ניידוך, פזור, גניזובסקי, בגין היה הבירור פוליטי.

אחריהם בא אליו לבינו י.מ. לויין באוותו עוזין ...

הצנאי סומחי תחולתו: גחים הורובייך, כהנדס, ברוכוב, עוד מחדלו. לדעתם
מן ההכרח לעבדו בגודה הפזרחות לפען ישך והעמק הירדן. סומחי גחים אם איינן יכול
לסדר בשלום עם הטורדים שלא יפריעו ומדוע לא רוכשי האדמה, אמר לי שקה"ק מוכנה
לקנוח, גם יאנן שעربים ימכרו. איינן סבור שהטורדים באומת יירדו. עד עכשו רם
איימנו. בכל אופן הבהירתי ש"הפסורת" מפעל אם יהיה צורך, אבל מושב למנוע ירידות:
א) לא לסכן חייו הפעילים, ב) לא לשבור דם בכלל.

משה מסר לי שבמלגזה רוזים בא הטעמה תיקון החוק לבנטה - מפני חמירותו.
אבסורדן זהו ראיית השליטה הרבניים. אין להפוך שאלה זו לבעית חמירות.